

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ

પૂછા, કિ ક્યા મુહિમ હે તુમ લોગોંકી ઐ કાસિદો ? (૩૧) સબને જવાબ દિયા, કિ “હમ ભેજે ગએ હે

قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٦٢﴾ لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جَارَةً مِّنْ طِينٍ ﴿٦٣﴾ مَّسُومَةٌ

જરાઈમ પેશા લોગોંકી તરફ (૩૨) તાકિ છોડે ઉન પર મિટ્ટીકે બને પત્થર (૩૩) નિશાન દિયે હૂએ

عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٦٤﴾ فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِّنَ

આપકે રબકે યહાં, હદસે બઢ જાનેવાલોંકે લિયે (૩૪) તો નિકાલ લિયે હમને જો થે ઉસમેં

الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٦٦﴾

ઈમાનવાલે (૩૫) તો ન પાયા હમને ઉસમેં એક ઘરકે સિવા, કોઈ મુસલમાન (૩૬)

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَكْفُلُونَ الْعَذَابَ الْإِلِيمَ ﴿٦٧﴾ وَفِي

ઔર રખ છોડી હમને ઉસમેં નિશાની ઉનકે લિયે, જો ડરેં દુખવાલે અઝાબકો (૩૭) ઔર

مُوسَىٰ إِذْ أُرْسِلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٦٨﴾ فَتَوَلَّىٰ

મૂસામેં ભી, જબકિ ભેજા થા હમને ઉન્હે ફિરઓનકી તરફ, રૌશન સનદકે સાથ (૩૮) તો વોહ ફિર ગયા

بِرُكْنِهِ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٦٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ

મઅ અપને અરકાનકે, ઔર બોલા કિ જાદૂગર હે યા પાગલ હે (૩૯) તો પકડા હમને ઉસે, ઔર ઉસકે લશ્કરોંકો, તો ઝોંક દિયા ઉન્હે

فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أُرْسِلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحُ

દરિયામેં, ઔર વોહ અપની મલામત કર રહા થા (૪૦) ઔર આદમેં ભી, જબકિ છોડ દી હમને ઉન પર બેબરકત

الْعَقِيمَ ﴿٧١﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّهِيمِ ﴿٧٢﴾

આંધી (૪૧) નહીં છોડતી કુછ જિસ પર ગુઝરી, મગર કર દિયા ઉસે જેસે ગલી સડી (૪૨)

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَسْعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٧٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ

ઔર થમૂદમેં ભી, જબકિ કહા ગયા ઉન્હે, કિ રેહ સેહ લો એક વક્ત તક (૪૩) તો સરકશીકી અપને

رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصُّعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٧٤﴾ فَمَا اسْتَطَاعُوا

રબકે હુકમસે, તો પકડા ઉન્હે ખાસ કડકને, ઔર વોહ દેખ રહે હેં (૪૪) તો ન સકત થી ઉન્હે

مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٧٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّنْ قَبْلُ إِذْهُمْ

ખડે હોનેકી, ઔર ન થે બદલા લે સકને વાલે (૪૫) ઔર નૂહકી કૌમ પહલેસે. બિલાશુબહ વોહ

كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ ۝ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ۝

થે નાફરમાન લોગ (૪૬) ઓર આસ્માનકો બનાયા હમને હાથોસે, ઓર બેશક હમ ઉસકો વસીઅ કરનેવાલે હૈં (૪૭)

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمِهْدُونَ ۝ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا

ઔર ઝમીનકો બિછાયા હમને, તો કિતના અસ્થા હમ બિછાનેવાલે હૈં (૪૮) ઓર હર ચીઝસે પેદા ફરમાયા હમને

زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ فَفَرُّوْا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ

દો જોડે, કિ તુમ લોગ ધ્યાન કરો (૪૯) તો ભાગ ચલો અલ્લાહકી તરફ. બેશક મેં તુમ્હેં ઉસસે ખુલા ખુલા

نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ

ડરાનેવાલા હૂં (૫૦) ઓર મત બનાઓ અલ્લાહકે સાથ દૂસરા મા'બૂદ. બેશક મેં તુમ્હારે લિયે ઉસસે

مُبِينٌ ۝ كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا

સાફ સાફ ડરાનેવાલા હૂં (૫૧) ઈસી તરહ ન આયા ઉનકે પાસ જો પહલે થે કોઈ રસૂલ, મગર વોહ

قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنُّونٌ ۝ أَكُوا صَوَابِهِمْ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۝

કહા કિયે કિ જાદૂગર હે યા પાગલ હે (૫૨) કયા વોહ એક દૂસરેકો ઉસકી વસિયત કરકે મરા કિયે? બલકિ વોહ લોગ સરકશ હૈં (૫૩)

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ۝ وَذَكَرْنَاكَ الذِّكْرَىٰ تَنْفَعُ

તો મુંહ ફેર લો ઉનસે, કિ તુમ પર કોઈ ઇલ્લામ નહીં (૫૪) ઓર સમજાતે બુઝાતે રહો, ક્યૂંકિ બિલાશુબહ સમજાના કામ આતા હે

الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۝

ઈમાનવાલોંકે (૫૫) ઓર નહીં પેદા ફરમાયા મેંને જિન્ન ઓર ઇન્સાનકો, મગર તાકિ પૂજેં મુઝે (૫૬)

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ۝ إِنَّ اللَّهَ

મેં ન માંગૂં ઉનસે કોઈ રોઝી, ઓર ન ચાહૂં કિ ખાના દેં મુઝે (૫૭) બેશક અલ્લાહ હી

هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ۝ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا

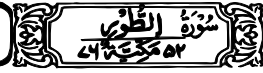
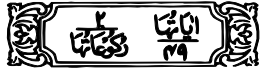
રોઝી દેનેવાલા, કુવ્વતવાલા, કુદરતવાલા હે (૫૮) તો બિલાશુબહ જિન્હોંને અંધેર મચાયા હે, ઉનકે લિયે

مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ۝ قَوْلٌ لِلَّذِينَ

એક બારી હે, જેસે ઉનકે અગલે સાથિયોંકી બારી થી, તો જલ્દી ન મચાએ (૫૯) તો હલાકી હે ઉનકી જિન્હોંને

كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ۝

કુફ્ર કિયા ઉનકે ઉસ દિનકી, જિસકા વા'દા દિયે જાતે હૈં (૬૦)

سूरه تور مذكیة

نام سے اے اللہ کے بڑا مہر بان بآپشہ والہ

آیات ۸۷ رکوع ۲

وَالطُّورِ ۱ وَكِتَبَ قَسْطُورٍ ۲ فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ ۳ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ۴

کسم ہے تورکی (۱) اور اس نیشہ کی (۲) جو پوے دھترہ میں ہے (۳) اور بیتل ما'مورکی (۴)

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۵ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۶ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ

اور اس رقیی عتکی (۵) اور مڈکاہے ڈوے سمندرکی (۶) کی بیلایشوہڈ تومڈارے رہکا اڈاہ یکیانن

لَوَاقِعٍ ۷ مَالٍ مِّنْ دَافِعٍ ۸ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوَرًا ۹ وَتَسِيرُ

ہونوالہ ہے (۷) نہی ہے عسکا کوئی ڈالنےوالہ (۸) جس دن کی ڈومتے ڈیرے آسمان ڈیل ڈیل کر (۹) اور یلےوے

الْجِبَالِ سَيْرًا ۱۰ فَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۱۱ الَّذِينَ هُمْ فِي

پڈاڈ ڈ ڈ ڈ ڈ (۱۰) تو ڈلکی ہے اس دن ڈوٹلانےوالوںکے ڈیے (۱۱) جو ہڈڈوگیں

خَوْضٍ يَّلْعَبُونَ ۱۲ يَوْمَ يُدْعُونَ إِلَى تَارِجِهِمْ دَعَا هَذِهِ

پڈ ہل رڈے ہیں (۱۲).. جس دن کی ڈڈلے آڈوے جڈنمکی آگکی ترڈ، ڈکا ڈکر (۱۳) کی یڈ ہے

النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۱۴ أَفَسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا

وہ آگ ! جسکو ڈوٹلایا کرتے تے تو (۱۴) تو کیا یڈ آڈ ہے ؟ یا تو مہو نہڈرہنڈی

تُبْصِرُونَ ۱۵ أَصَلُّوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ

میں پڈے ڈو ؟ (۱۵) آڈوے اس میں ہڈاڈ سڈر کرو یا نہ کرو. یکساں ہے تومڈے.

إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۱۶ إِنَّ السَّقَيْنَ فِي جَنَّتٍ وَ

اسکیکا ہڈلہ ڈیے آتے ڈو جو ڈیا کرتے تے (۱۶) ہشک اڈلہڈسے ڈرنےوالے، ہاگوں اور

نَعِيمٍ ۱۷ فَكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ ۱۸ وَقَهُمُ رَبُّهُمْ عَذَابَ

آرام میں ہیں (۱۷) ہوش ہوش جو ڈے رہا ہے ڈنڈے ڈنڈے رہنے. اور ہڈا ڈیہا ڈنڈے ڈنڈے رہنے، اڈاہ

الْجَحِيمِ ۱۹ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۲۰ مُتَكِينِينَ

جڈنم سے (۱۹) کی ہاڈو اور پیڈو مڈسے، ہسہہہ اسکے جو اہمڈ ڈیا کرتے تے (۲۰) تکیا ڈگاڈے اہپنے

عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ ۲۱ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ۲۲ وَالَّذِينَ أَقْنَوْا

اہنے تہڈوں پر، ہراہر ہڈاڈے ڈوے. اور ہڈاڈ ڈیا ڈمنے ڈنڈے ہڈی ہڈی آہہہہہ گوریلوںسے (۲۰) اور جو ڈمان ڈاڈے

وَاتَّبَعْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ بِإِيمَانٍ الْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ

और पीछे पीछे रही उनके उनकी नस्ल हमने उनके साथ उनकी नस्लको, और नहीं कभीकी हम

عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ ۖ وَآمَدْ دُنُومَهُمْ

ने उनकी उनके आ'मालसे कुछ. हर नाकसने जो कमाई की उसमें पकड़ा हुआ है (२१) और मंद करमाई हम

بِفَاكِهِمْ وَوَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۖ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَعَفَافًا

ने उन जन्नतियोंकी मेवा और गोश्तसे, जो याहें (२२) छीन जपटकी तफरीह किया करेंगे उसमें जामकी, जिसमें न

وَلَا تَأْنِيَهُمْ ۖ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ۖ

बेहूदगी है, और न जुरमकारी (२३) और दौरा करेंगे उन पर उनके गुलाम, गोया कि वोह मोती हैं मडकूज (२४)

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۖ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي

और सामने आये अक दूसरेके पूछगछ करते (२५) केहने लगे, कि “बिलाशुबल हम थे पडले

أَهْلًا مُّشْفِقِينَ ۖ فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْهِمْ وَأَوْقِنَا عَذَابَ السَّوْمِ ۖ

अपने लोगोंमें डरते हूअे (२६) फिर अहसान करमाया अल्लाहने हम पर, और भया लिया हमें गर्म हवाके अज्जलसे (२७)

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ۖ فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ

बिलाशुबल हम थे पडलेसे कि दुहाई देते थे उसकी, भेशक वोह बज अहसान करमानेवाला रहमवाला है” (२८) तो नसीहत करते रहो,

بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا فَجْنُونٍ ۖ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرْتِصُ

कि नहीं हो तुम अपने रबके फज्जलसे काहिन और न मजनू (२९) क्या यह लोग केहते हैं कि अक शाहर है, हम देह रहे

بِهِ رَبِّبَ السَّنُونِ ۖ قُلْ تَرَبُّصُوا قَارِئِي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَرِبِينَ ۖ

हैं उनके लिये भी हवाहिसे जमानाको (३०) केह दो कि देभते रहो, कि बिलाशुबल मैं भी देभनेवालोंसे हूँ (३१)

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ ۖ أَمْ يَقُولُونَ

क्या बताती है उन्हें उनकी अकलें यह ? या वोह सरकश लोग हैं (३२) आया यह केहते हैं कि

تَقُولُهُ ۖ بَلْ لَّا يُؤْمِنُونَ ۖ فَلْيَاثُوا بِحَدِيثِ مَثَلَةٍ إِنْ كَانُوا

भुट ही बना लिया है एस कुरआनको, बल्कि वोही बेईमान हैं (३३) अरथ तो ले आअें अक बात भी उसके मिसल, अगर वोह

صِدِّقِينَ ۖ أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ۖ أَمْ

सच्चे हैं (३४) आया वोह पैदा किये गअे हैं बेकिसीके ? या वोही भुटको पैदा करनेवाले हैं ? (३५) क्या

خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٩﴾ أَمْعِنْدَهُمْ خَزَائِرُ

ઉંચોને પૈદા કિયા હે આસ્માનોં ઓર ઝમીનકો ? બલકિ બેયકીન લોગ હૈં (૩૯) કયા ઉન્હીકે પાસ હૈં તુમહારે

رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُضْطَرُّونَ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَبْعُونَ فِيهِ

રબકે ખજાને ? કયા યહી આઝાદ દરોગા હૈં (૪૦) યા ઉનકા હે કોઈ ઝીના આસ્માનકા, કિ સુન આતે હૈં જિસસે

فَلْيَأْتِ مُسْتَبْعُهُمْ بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ ﴿٤١﴾ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ

તો ફિર લાએ ઉનકા સુનનેવાલા કોઈ ખુલી સનદ (૪૧) કયા ઉસ અલ્લાહકે લિયે બેટિયાં ઓર તુમહારે અપને

الْبَنُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَعْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٣﴾ أَمْ

લિયે બેટે ? (૪૨) કયા તુમ માંગતે હો ઉનસે કોઈ ઉજરત, તો વોહ તાવાનસે બોઝલ હૈં (૪૩) યા ઉન

عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤٤﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا أَفَالَّذِينَ

કે પાસ ગૈબ હે, તો વોહ જનમપત્ર કલમબન્દ કરતે રહતે હૈં (૪૪) યા વોહ ચાહતે હૈં ચાલબાઝી, તો જિન્હોને

كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٥﴾ أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا

કુફર કિયા વોહી દાંવકે મારે હૈં (૪૫) કયા ઉનકા કોઈ મા'બૂદ હે અલ્લાહકે સિવા ? પાકી હે અલ્લાહકી ઉસસે જો

يُشْرِكُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ

શિર્ક કરતે હૈં (૪૬) ઓર અગર દેખ હી લેં કોઈ ટુકડા આસ્માનસે ગિરતા હુવા, તો ભી કહેંગે કિ બાદલ હે

مَرْكُومٌ ﴿٤٧﴾ فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٨﴾

નીચે ઊપર (૪૭) તો છોડો ઉન્હેં યહાં તક કિ મિલેં અપને ઉસ દિનસે, જિસમેં બેહોશ કિયે જાએંગે (૪૮)

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّ

વોહ દિન કિ ન કામ આએ ઉનકે ઉનકી ચાલબાઝી કુછ, ઓર ન વોહ મદદ કિયે જાએંગે (૪૯) ઓર બેશક ઉનકે

لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٠﴾

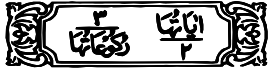
લિયે જિન્હોને અંધેર મચા રખા હે એક અઝાબ હે, ઉસ અઝાબે આબિરતસે ઈધર હી, લેકિન ઉનકે બોહતેરોંકો ઈલ્મ નહીં (૫૦)

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ

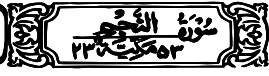
ઓર જમે રહો અપને રબકે હુકમકે લિયે, કયૂંકિ તુમ હમારી આંખોંકી નિગરાનીમેં હો, ઓર પાકી બોલતે રહો અપને રબકી હમ્દકે

تَقُومُ ﴿٥١﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٥٢﴾

સાથ, જબ તુમ ઉઠ ખડે હો (૫૧) ઓર કુછ રાતકો ભી પાકી બોલતે રહો ઉસકી, ઓર તારોંકે પીઠ દેતે વક્ત (૫૨)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ نجم مکہ کی

نام سے ازلہ کے بڑا مہر بان بپشہنے والا

آیات ۲۲ رکوع ۳

وَالنَّجْمُ إِذَا هَوَىٰ ۝۱ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲ وَمَا يَنْطُقُ

کسم ہے نجم کی، جبکہ نیچے (۱) کی ن بڑا کا تھارے سا رکنے والا مالک، اور ن (۲) اور نہی بولتے

عَنِ الْهَوَىٰ ۝۳ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝۴ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝۵

اپنے سے (۳) کی ن بڑا کا تھارے (۴) سیما یا اسکو سب کھتوں والے (۵)

ذُو مِرَّةٍ ۝۶ فَاسْتَوَىٰ ۝۷ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝۸ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝۹

تا کتارنے، کیر متوجہ ہوا (۶) اور وہ آسمان کے نیچے کنارے پر ہے (۷) کیر کری بڑا، کیر اور اتر آیا (۸)

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝۱۰ فَأَوْخَىٰ إِلَىٰ عِيبِهِ مَا أَوْخَىٰ ۝۱۱

تو ر ک گیا دو کمانوں کا فاصلہ، بلکہ اس سے بھی کم (۱۰) تو وہی اپنے بندوں کو جو وہی (۱۱)

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝۱۲ أَفَتَسْمُرُونَ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۝۱۳ وَلَقَدْ رَآهُ

دیکھنے کو نہ کھاتا، جو کھاتا آہوں نے دیکھا (۱۲) تو کیا تم لوگ گھڑتے ہو اس سے کی شرمندہ پر (۱۳) اور بے شک دیکھا

نَزْلَهُ أَوْخَىٰ ۝۱۴ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝۱۵ عِنْدَ هَاجِئَةِ الْمَأْوَىٰ ۝۱۶

اسے اٹھانے دو بار (۱۴) سدرت ملل کے پاس (۱۵) اسی کے پاس جنن ملل ما'وا ہے (۱۶)

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝۱۷ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝۱۸ لَقَدْ

جب کی اٹھانے ہے سدرت کی، جو اٹھانے ہے (۱۷) نہ کیری آہوں، اور نہ اٹھانے بڑا گہ (۱۸) بے شک

رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۝۱۹ أَقْرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝۲۰

دیکھا اپنے رب کی نشانیاں (۱۹) تو کیا تم لوگوں نے دیکھا ہے لات اور عزیٰ (۲۰) اور

مَنْوَةَ الثَّالِثَةِ الْآخَرَىٰ ۝۲۱ أَلَمْ تَذْكُرْ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ۝۲۲ تِلْكَ إِذًا

دو تیسری منات کو (۲۱) کیا تمہارے دیے بڑا اور اس ازلہ کے دیے بڑی (۲۲) یہ تو کیر

قَسَمٌ صِدْقٍ ۝۲۳ إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَبَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ

بے گہی تکسم ہے (۲۳) نہی ہے وہ، مگر بڑا نام، کی ر کھ لیا جس سے تم نے، اور تمہارے باپ

مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَىٰ

دائروں، نہی ناکیل کرما یا ازلہ کے اس کی کوئی سبب. نہی یہ کہ یہ لوگ مگر اپنے خیال پر، اور جس کی

الْأَنْفُسُ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى ۝٣١ أَمَلِلْتُ لِسَانَ مَا

ઉનકા જી ચાહે. હાલાંકિ યકીનન આ યુકી ઉનકે પાસ ઉનકે રબકી તરફસે હિદાયત (૨૩) કયા હર આદમીકે લિયે વોહી હો જાએ જિસકી

٣١

تَسْتَأْذِنُ ۚ فَبِذَلِكَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ۚ وَكَمْ مِنْ مَلِكٍ فِي السَّمَوَاتِ

ઉસને આરજૂકી (૨૪) તો અલ્લાહ હીકી હે આબિરત ઓર દુન્યા (૨૫) ઓર કિતને ફરિશ્તે હે આસ્માનોમેં,

لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مَنْ بَعْدَ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ

કિ ન કામ આએગી ઉનકી સિફારિશ કુછ, મગર ઉસકે બા'દ કિ ઇજાઝત દે દે અલ્લાહ જિસે ચાહે

وَيَرْضَى ۚ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْتَوُونَ الْمَلَائِكَةَ

ઓર પસન્દ ફરમાએ (૨૬) બેશક જો નહીં માનતે આબિરતકો, યકીનન નામ રખતે હે ફરિશ્તોંકા

كُسْبِيَّةَ الْأُنثَى ۚ وَقَالَهُمْ مِنْهُمْ مَنْ عَلِمَ أَنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ

ઓરતોં જેસા નામ (૨૭) ઓર નહીં હે ઉન્હેં ઉસકા કુછ ભી ઇલ્મ. નહીં ચલતે મગર ખયાલ પર.

وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۚ فَأَعْرِضْ عَنْ قَوْلِ

ઓર બેશક વહમ વ ગુમાન નહીં કામ આતા હકકે બજાએ કુછ (૨૮) તો રુખ ફેર લો ઉસસે

تَوَلَّىٰ عَنْ دُكْرَانَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۚ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ

જો ફિર ગયા, હમારી યાદસે, ઓર ન ચાહા મગર દુન્યાવી ઝિન્દગી (૨૯) યહી પહોંચ હે ઉનકે

مَنْ الْعِلْمِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ وَهُوَ

ઇલ્મકી. બેશક તુમ્હારા રબ હી ખુબ જાનતા હે, જો બહકા ઉસકી રાહસે. ઓર વોહ

٣٢

أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَى ۚ وَبِاللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ

ખુબ જાનતા હે જિસને રાહ પાઈ (૩૦) ઓર અલ્લાહ હીકા હે જો કુછ આસ્માનોં ઓર જો કુછ ઝમીનમેં હે.

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا

તાકિ બદલા દે ઉન્હેં જિન્હોંને બુરાઈકી ઉસકા જો ઉન્હોંને કિયા, ઓર પવાબ દે ઉન્હેં જિન્હોંને નેકીકી

بِالْحُسْنَى ۚ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّكَمَ

અચ્છા (૩૧) જો બચા કરતે હે કબીરા ગુનાહોંસે ઓર બેહયાઈયોંસે, મગર મા'મૂલી ભૂલ ચૂક પર રુક જાના.

إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ۚ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ

બેશક તુમ્હારા રબ વસીઅ મઝિરતવાલા હે. વોહ ખુબ જાનતા હે તુમ લોગોંકો, કિ જબ તુમ્હેં પેદા ફરમાયા મિટ્ટીસે,

وَإِذْ أَنْتُمْ آجِنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ ۖ فَلَا تُزَكُّوْا أَنْفُسَكُمْ ۖ هُوَ أَعْلَمُ

और जब तुम डमलकी सूरत थे अपनी अपनी मांके पेटोंमें. तो मत पाकीजा करार दो खुद अपनेको. वोह जुब जानता है जो

بِسْنِ الثَّقِيِّ ۖ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تُوَلَّى ۖ وَأَعْطَى قَلِيلًا ۖ وَالْكَدَى ۖ

उससे दरा (उ२) क्या तुमने देखा उसे जो फिर गया (उ३) और कुछ दिया और बन्द कर दिया (उ४)

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ۖ أَمْ لَكُمْ يُنْبِئُ بِمَا فِي صُحُفٍ

क्या उसके पास गैबका एल्म है, तो वोह देखता रहता है (उ५) क्या नहीं बाबबर किया गया जो

مُوسَى ۖ وَابْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ۖ أَلَا تَذَكَّرُ ۚ وَازْرَأْ أُخْرَى ۖ

मूसा (उ६) व एब्राहीमके सहीकोंमें है, जिन्होंने पूरी वफादारीकी (उ७) यह कि नहीं उठाती कोई भोजल जान दूसरेके भोजको (उ८)

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ۖ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى ۖ

और यह कि नहीं है इन्सानके लिये मगर यही कि कोशिश कर दी (उ९) और यह कि उसकी कोशिश जल्द ही देखी जायेगी (उ१०)

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَى ۖ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَى ۖ وَأَنَّ هُوَ

फिर भदवा दिया जायेगा उसका पूरा पूरा (उ११) और बेशक तुम्हारे रबकी तरफ आभिरी मन्जिल है (उ१२) और बेशक उसी

أَفْهَكَ وَأَبْكَى ۖ وَأَنَّ هُوَ آفَاتٌ وَأَحْيَا ۖ وَأَنَّ خَلْقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرِ

ने हंसाया और रुलाया (उ१३) और बेशक उसीने मारा और जिलाया (उ१४) और बेशक उसीने पैदा इरमाया जोडा, नर

وَالْأُنثَى ۖ مِنْ تَطْفَرٍ إِذَا شِئْنِي ۖ وَأَنَّ عَلَيْهِ الشَّأْنُ الْآخِرَى ۖ

और मादा (उ१५) नुत्फसे, जब डावा जाये (उ१६) और बेशक उस पर है आपरी उठाना (उ१७)

وَأَنَّ هُوَ آعَنِي وَأَقْنِي ۖ وَأَنَّ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَى ۖ وَأَنَّ أَهْلَكَ

और बेशक उसने मालदार व गनी किया (उ१८) और बेशक वोही शिअरा नामके सितारेका रबी रह है (उ१९) और बेशक उसने भरबाद

عَادَ الْأُولَى ۖ وَتَنُودُ أَفْئِدَ الْبَقَى ۖ وَقَوْمٌ نُّوسٌ مِنْ قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا

कर दिया आद नामकी पहली क्रोमको (उ२०) और घमूह, तो न भाकी छोडा (उ२१) और नूडकी क्रोमको उनसे पहले, कि बिलाशुबह वोह सब थे

هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَى ۖ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى ۖ فَغَشَّاهَا مَا غَشَّى ۖ فَبِأَيِّ

बडी अंधेरवालेऔर भडे सरकश (उ२२) और उलट पहटकी जानेवाली बरतीको गिरा दिया (उ२३) तो उस पर छाया जो झुग छाया (उ२४) तो आपने रबकी

الَّذِي رَبِّكَ تَتَمَارَى ۖ هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذْرِ الْأُولَى ۖ أَزِفَتِ الْأَرْفُ

किन किन ने'मतोंमें भा व शुभासे शक कर सकता है (उ२५) यह इर सुनानेवालेहें अगले इर सुनानेवालोंसे (उ२६) जल्द आ गई तेज आनेवाली (उ२७)

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۝ أَفَلَيْسَ هَذَا الْحَدِيثُ كَعَجَبُونَ ۝

نہیٰ ہے اسی کا اٹھانے کا کوئی ہٹانے والا (۶۷) تو کیا اس بات سے تم لوگ تعجب کرتے ہو؟ (۶۷)

وَتَضَعُكُمْ وَلَا تَبْكُونَ ۝ وَأَنْتُمْ سَاهُونَ ۝ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۝

اور ڈالتے ہو، اور روتے نہ ہو (۶۸) اور تم بے پروا ہو (۶۹) تو سجدہ کرو اٹھانے والا، اور پوجتے رہو (۷۰)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ کمر مکیہ

نام سے اٹھانے والا مہربان مہربان

آیات ۲۴

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۝ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعَرِّضُوا وَيَقُولُوا

کریں پہنچی گئی، اور چاند ٹوٹ گیا (۱) اور اگر وہ آئیہ دیکھیں، تو انکار کرتے ہیں، اور کہتے ہیں

سِحْرٌ مُسْتَسْرِرٌ ۝ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أُمَّةٍ مُسْتَقَرٌّ ۝ وَلَقَدْ

جادو کا چھپا ہوا (۲) اور انکار کیا، اور اپنے ہواؤں کو پیروی کیا، اور ہر قوم کا (۳) اور بے شک

جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ۝ حِكْمٌ بَالِغٌ فَمَا تَلْعَنُ النَّذِيرُ ۝

آئیہ ان کے پاس کتنی آئیہ، جن میں تامل ہے (۴) نیکوئی دہرائی دیکھتے ہیں، تو کیا ان کے سامنے (۵) اور

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ يُومَرُ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ تُكْرَهُ ۝ خُسْعًا أَبْصَارُهُمْ

انہوں نے منہ پھیر دیا، اور ان کو بلانے والا، نا گوار شے کی طرف (۶) اور ان کی آنکھیں

يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنتَشِرٌ ۝ مَهْطِعِينَ إِلَى

نکلنے لگے کھجور سے، گویا وہ بڑے ہیں (۷) اور وہ بڑے ہیں (۸) اور وہ بڑے ہیں (۹) اور وہ بڑے ہیں (۱۰)

الدَّاعِ يُقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمَ عَسْرٍ ۝ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ

بلانے والا کہتا ہے کافر یہ ہے یہ دن عسر کا (۱۱) اور ان سے پہلے قوم نوح

فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ۝ فَقَدْ عَارَبْتَنِي فِي مَغْلُوبٍ

انہوں نے انکار کیا اور کہا مجنون اور دھوکا دیا (۱۲) اور وہ مجھ کو (۱۳) اور وہ مجھ کو (۱۴)

فَانْتَصَرْنَا فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ۝ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ

جیت گئے، اور ہم نے آسمان کے دروازے (۱۵) اور ہم نے زمین کو (۱۶) اور ہم نے زمین کو (۱۷)

عَيْنًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ۝ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوَّارِ

آنکھ سے (۱۸) اور ہم نے اس کو (۱۹) اور ہم نے اس کو (۲۰) اور ہم نے اس کو (۲۱)

وَدُسِّرَ ۝ تَجَرَّيْ بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفْرًا ۝ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً

اور کيوںواہی سواہی پر (۱۳) کی باتی رہےہماری نیجہدہاشتم، سواہی اونکرا جینکرا کرا گیا گیا (۱۴) اور بھشک ہوا ہمارے ہمارے ہمارے

فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا

نیشانیکی، تو ہے کوئی نہایت لےنےوالا (۱۵) تو کسے رخصتا ہمارا اناہی اور ہواکرا اناہی (۱۶) اور بھشک ہمارے آسان کرناہی دیا

الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي

کراہی یاد کرنےکے لیے، تو ہے کوئی یاد کرنےوالا (۱۷) کراہی یاد کرنےوالا، تو کسے رخصتا ہمارا اناہی اور

وَنُذْرٍ ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَبِيرٍ ۝

کراہی اناہی (۱۸) بھشک ہمارے ہواہی (۱۹) اور بھشک ہمارے ہواہی (۲۰) اور بھشک ہمارے ہواہی (۲۱) اور بھشک ہمارے ہواہی (۲۲)

تَنْزِعُ النَّاسَ ۝ كَانَتْهُمْ أَعْمَارُ فَنُحِلَّ مُنْقَعِي ۝ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي

ہواہی (۲۳) اور بھشک ہمارے ہواہی (۲۴) اور بھشک ہمارے ہواہی (۲۵) اور بھشک ہمارے ہواہی (۲۶) اور بھشک ہمارے ہواہی (۲۷)

وَنُذْرٍ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝ كَذَّبَتْ

اور بھشک ہمارے ہواہی (۲۸) اور بھشک ہمارے ہواہی (۲۹) اور بھشک ہمارے ہواہی (۳۰) اور بھشک ہمارے ہواہی (۳۱) اور بھشک ہمارے ہواہی (۳۲)

شُعُودٌ بِالنُّذْرِ ۝ فَقَالُوا أَبَشَرًا مِّثْلًا وَاحِدًا اتَّبَعْنَاهُ ۝ إِنَّا إِذَا لَفِئ

کراہی (۳۳) اور بھشک ہمارے ہواہی (۳۴) اور بھشک ہمارے ہواہی (۳۵) اور بھشک ہمارے ہواہی (۳۶) اور بھشک ہمارے ہواہی (۳۷)

ضَلِيلٍ وَسُعْرٍ ۝ أَلْفَى الذِّكْرِ عَلَيَّ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ

کراہی (۳۸) اور بھشک ہمارے ہواہی (۳۹) اور بھشک ہمارے ہواہی (۴۰) اور بھشک ہمارے ہواہی (۴۱) اور بھشک ہمارے ہواہی (۴۲)

أَشْرَ ۝ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَّابِ الْآشِرِ ۝ إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ

کراہی (۴۳) اور بھشک ہمارے ہواہی (۴۴) اور بھشک ہمارے ہواہی (۴۵) اور بھشک ہمارے ہواہی (۴۶) اور بھشک ہمارے ہواہی (۴۷)

فَتَنَّا لَهُمْ فَأَرْقَبَهُمْ وَأَصْطَبِرُ ۝ وَيَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قَسَمٌ بَيْنَهُمْ

کراہی (۴۸) اور بھشک ہمارے ہواہی (۴۹) اور بھشک ہمارے ہواہی (۵۰) اور بھشک ہمارے ہواہی (۵۱) اور بھشک ہمارے ہواہی (۵۲)

كُلُّ شَرْبٍ مُّخْتَصَرٌ ۝ فَتَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ۝ فَكَيْفَ كَانَ

کراہی (۵۳) اور بھشک ہمارے ہواہی (۵۴) اور بھشک ہمارے ہواہی (۵۵) اور بھشک ہمارے ہواہی (۵۶) اور بھشک ہمارے ہواہی (۵۷)

عَذَابِي وَنُذْرٍ ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمٍ

کراہی (۵۸) اور بھشک ہمارے ہواہی (۵۹) اور بھشک ہمارے ہواہی (۶۰) اور بھشک ہمارے ہواہی (۶۱) اور بھشک ہمارے ہواہی (۶۲)

التَّحْطِطِ ۚ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۚ كَذَّبَتْ

કી રોંદી ઘાસ (૩૧) ઔર બેશક આસાન ફરમા દિયા હમને કુરઆનકો યાદ કરનેકે લિયે, તો હૈ કોઈ યાદ કરનેવાલા? (૩૨) જુટલાયા લૂત

قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذْرِ ۚ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ

કી કૌમને ડર સુનાનેવાલોંકો (૩૩) બેશક ભેજા હમને ઉન પર પથરાવ વાલેકો, મગર લૂતકી આલ જિન્હે બચા લિયા હમને

بِسَحَرٍ ۚ نَعْمَ قِنْ عِنْدَنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ۚ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ

પિછલી રાત (૩૪) રહમત હમારી તરફસે. ઈસી તરહ ધવાબ દેતે હૈં હમ ઉસે જિસને શુક્ર અદા કિયા (૩૫) ઔર બિલાશુબહ ઉન્હોંને ડરાયા

بَطْشَتَنَا فَنَمَارُوا بِالنُّذْرِ ۚ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِمْ فَطَسَسْنَا

સબકો હમારી પકડસે, ફિર ભી ઉન્હોંને શક કિયા ખતરનાક ફરમાનમૈં (૩૬) ઔર બેશક ઉન લોગોંને ફિસલાયા ઉન્હે મહમાનોંકે બારેમૈં,

أَعْيَنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَذِرْ ۚ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ

તો હમને ચોપટ કર દી ઉનકી આંખેં, કિ અબ ચખો મેરા અઝાબ, ઔર ડરકે અહકામકો (૩૭) ઔર બેશક સુબહ તડકે ઉન પર ઠહરનેવાલા

مُسْتَقَرٌّ ۚ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَذِرْ ۚ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ

અઝાબ આયા (૩૮) કિ અબ ચખો મેરા અઝાબ ઔર ડરકે અહકામકો (૩૯) ઔર બેશક હમને આસાન ફરમા દિયા કુરઆનકો યાદ કરનેકે લિયે,

فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۚ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذِيرُ ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا

તો હૈ કોઈ યાદ કરનેવાલા? (૪૦) ઔર બેશક આએ ફિરઓનિયોંકે પાસ ડર સુનાનેવાલે (૪૧) ઉન્હોંને જુટલાયા હમારી સારી નિશાનિયોં

فَاخَذَ مِنْهُمْ أَخَذَ عَزِيزٌ مُقْتَدِرٌ ۚ أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكَ أَمْ لَكُمْ

કો, તો પકડા હમને ઉન લોગોંકો, ઈજ્જતવાલે કુદરતવાલેકી પકડ (૪૨) કયા તુમહારે કુફકાર બેહતર હૈં ઈન કાફિરોંસે, યા તુમહારી

بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ۚ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرُونَ ۚ سَيَهْرَمُ الْجَمْعُ

મુઆફી હે કિતાબોંમૈં? (૪૩) આયા યહ કેહતે હૈં કિ હમ સબ મિલ કર બદલા લેનેવાલે હૈં (૪૪) અભી અભી ભગાઈ જાએગી

وَيُولَوْنَ الدُّبُرَ ۚ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذًى وَأَمْرٌ ۚ إِنَّ

જમઈયત ઔર પીઠ ફેર દિયે જાએગે (૪૫) બલકિ કયામત ભી ઉનકેવા'દેકા મકામ હૈ, ઔર કયામત નિહાયત કડી ઔર બેહદ કડવી હૈ (૪૬) બેશક

السَّجَرِ مَيْنَ فِي ظُلُلٍ وَسُعُرٍ ۚ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِِهِمْ

યહ મુજરિમ લોગ હિમાકત વ દીવાનગીમૈં હૈં ..(૪૭).. જિસ દિન ઘસીટે જાએગે આગમૈં અપને અપને મુંહકે બલ.

ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ۚ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۚ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا

કિ ચખો દોઝખમૈં આનેકો (૪૮) બેશક હમને હર ચાહેકો પૈદા ફરમાયા અન્દાજેસે (૪૯) ઔર નહીં હૈં હમારા કામ, મગર

وَاحِدَةً كَلِمَةٍ بِالْبَصَرِ ۝ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ۝

એક બાતકી બાત, જેસે પલક મારના (૫૦) ઔર બેશક બરબાદ કર દિયા હમને તુમ લોગોકે શયઓકો, તો હૈ કોઈ સોચનેવાલા ? (૫૧)

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۝ وَكُلُّ صَغِيرٍ مُّكَبَّرٍ مُّسْتَطَرٍّ ۝

ઔર હર કામ જિસે ઉન્હોંને કિયા નવિશતોંમેં હૈ (૫૨) ઔર હર છોટી બડી લિખી હૂઈ હૈ (૫૩) બેશક અલ્લાહ

الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ۝ فِي مَقْعَدٍ صَدِيقٍ عِنْدَ فُلَيْكٍ مُّقْتَدِرٍ ۝

સે ડરનેવાલે બાગોં ઔર નહરમેં હૈં (૫૪) સચ્ચાઈકી બેઠકમેં, કુદરતવાલે બાદશાહકે ય હાં (૫૫)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

સૂરએ રહમાન મદનિયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૭૮ રુકૂઅ ૩

الرَّحْمَنِ ۝ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝

મહરબાન અલ્લાહને (૧) સિખા દિયા કુરઆન (૨) પૈદા ફરમાયા ઉસ ઇન્સાનકો (૩) ઔર બતા દિયા ઉસે ખોલ કર (૪)

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۝ وَالسَّمَاءُ

સૂરજ ઔર ચાંદ હિસાબસે હૈં (૫) ઔર બેલબૂટે ઔર દરખ્ત સજ્દેમેં પડે હૈં (૬) ઔર આસ્માનકો

رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۝ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۝ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ

ઉસને બુલન્દ ફરમાયા ઔર ઉસીને રખી તરાઝૂકો (૭) કિ ન ઘટ બઢ કરો તોલમેં (૮) ઔર કાઈમ રખો તોલકો

بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۝ وَالْأَرْضُ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ۝ فِيهَا

ઈન્સાફસે, ઔર ન ઘટાઓ વઝનકો (૯) ઔર ઝમીનકો ઉસને રખા મખ્લૂકકે લિયે (૧૦) જિસ

فَاكِهِةٌ ۝ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۝ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ ۝ وَالرَّيْحَانُ

મેં મેવા હૈ. ઔર ખજૂર હૈ ગિલાફોં વાલી (૧૧) ઔર અનાજ ભૂસેવાલે, ઔર ખુશબૂદાર ફૂલ (૧૨)

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۝

તોએજિન્ન વ ઇન્સ અપને રબકી કિન કિન ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૧૩) ઉસને પૈદા ફરમાયા આમ ઇન્સાનકો, ખનખનાતી મિટ્ટીસે ટીકરી કી તરહ (૧૪)

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ نَارٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝ رَبُّ

ઔર ઉસને પૈદા ફરમાયા જિન્નાતકો આગકી લપટસે (૧૫) તો તુમ દોનોં કિન કિન ને'મતોંકો અપને રબકી ઝુટલાઓગે ? (૧૬) દોનોં

الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝ مَرَجَ

મશરિકકા રબ, ઔર દોનોં મગરિબકા રબ (૧૭) તો તુમ દોનોં અપને રબકી કિન કિન ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૧૮) ઉસને

الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيْنَ ۚ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيْنَ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

બહાએ દો દરિયા જો મિલ જાતે હેં (૧૯) તો ઉનકે દરમિયાન રોક હે, કિ બાહમ ચઢ નહીં સકતે (૨૦) તો તુમ દોનોં અપને રબકી કિન

تُكَذِّبِيْنَ ۚ يُخْرِجُ مِنْهُمَا النَّوْءَ وَالْمَرْجَانُ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

કિન ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૨૧) નિકલતા રહતા હેં ઇન દોનોંસે મોતી ઓર મુંગા (૨૨) તો તુમ દોનોં અપને રબકી કિન કિન

تُكَذِّبِيْنَ ۚ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ

ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૨૩) ઓર ઉસીકી હેં ચલનેવાલી કશિયાં ઊંચી ઊંચી, દરિયામેં જેસે પહાડ (૨૪) તો તુમ દોનોં અપને રબકી

رَبِّكُمَا تُكَذِّبِيْنَ ۚ كُلُّ مَنْ عَلَيْهِ قَارِنْ ۖ وَيَبْقَىٰ وَجْهٌ رَبِّكَ دُو

કિન કિન ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૨૫) હર એક જો ઇસ ઝમીન પર હે ફના હોનેવાલા હે (૨૬) ઓર બાકી રહેગી તુમહારે રબ જલાલ વ ઇજ્જત

الْجَلِيلِ وَالْإِكْرَامِ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِيْنَ ۚ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي

વાલેકી ઝાત (૨૭) તો તુમ દોનોં અપને રબકી કિન કિન ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૨૮) માંગતા રહતા હેં ઉસસે હર આસ્માન

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

વાલા ઓર ઝમીન વાલા. હર દિન વોહ એક શાનમેં હે (૨૯) તો તુમ દોનોં અપને રબકી કિન કિન ને'મતોં

تُكَذِّبِيْنَ ۚ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيَّهَ الثَّقَلَيْنِ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِيْنَ ۚ

કો ઝુટલાઓગે ? (૩૦) જલ્દ હી નિબટા દેંગે હમ તુમહેં એ દોનોં ગિરોહ (૩૧) તો તુમ દોનોં અપને રબકી કિન કિન ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૩૨)

يَعَشِرَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ إِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ

એ ગિરોહે જિન્ન વ ઇન્સ, અગર સકત હો તુમમેં, કિ નિકલ જાઓ કિનારોંસે

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا ۚ لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ۚ فَبِأَيِّ

આસ્માનોં ઓર ઝમીનકે, તો નિકલ જાઓ. ન નિકલ સકોગે બેકુવ્ત બન કર (૩૩) તો તુમ દોનોં અપને

آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِيْنَ ۚ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا

રબકી કિન કિન ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૩૪) છોડી જાએગી તુમ દોનોં પર આગ, ખાલિસ લપટ.. ઓર કાલા ધુવાં, તો બદલા

تَنْتَصِرِن ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِيْنَ ۚ فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ

ન લે સકોગે (૩૫) તો તુમ દોનોં અપને રબકી કિન કિન ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૩૬) તો જહાં ફટ ગયા આસ્માન, તો હો ગયા

فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِيْنَ ۚ فَيَوْمَئِذٍ

ગુલાબકા ફૂલ, જેસે લાલ નરી (૩૭) તો તુમ દોનોં અપને રબકી કિન કિન ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૩૮) તો ઉસ વકત

لَا يَسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِ إِنْشٍ وَلَا جَانٍ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾

હાજત ન હોયી કિ પૂછે જાએ અને ગુનાહકે બારેમેં ઈન્સાન ઔર જિન્નાત (૩૯) તો તુમ દોનોં અપને રબકી કિન કિન ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૪૦)

يَعْرِفُ الْمَجْرُفُونَ بِسِيمِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالتَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ۖ فَبِأَيِّ

પહચાન લિયા જાએગા હર હર મુજરિમ અપની અપની નિશાનીસે, તો પકડા જાએગા પેશાનિયોં ઔર કદમોંસે (૪૧) તો તુમ દોનોં

الآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۖ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمَجْرُفُونَ ﴿٤١﴾

અપને રબકી કિન કિન ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૪૨) યહ હે જહન્નમ ! જિસે ઝુટલાતે થે જરાઈમપેશા લોગ .. (૪૩)..

يُطَوَّفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِئٍ إِنْ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۖ وَ

મારે ફિરંગે ઈસ જહન્નમમેં ઔર બેહદ ખોલતે પાનીમેં (૪૪) તો તુમ દોનોં અપને રબકી કિન કિન ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૪૫) ઔર

لِسَنٍ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۖ ذَوَاتَا

ઉસકે લિયે જો ડરા ખડે હોનેકો અપને રબકે હુઝૂર, દો બાગ હેં (૪૬) તો તુમ દોનોં અપને રબકી કિન કિન ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૪૭) બકષરત

أَفْتَانٍ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۖ فِيهِمَا عَيْنٌ تَجْرِي ۖ فَبِأَيِّ

શાખોંવાલે (૪૮) તો તુમ દોનોં અપને રબકી કિન કિન ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૪૯) ઈન દોનોંમેં દો ચશમે બેહ રહે હેં (૫૦) તો તુમ દોનોં

الآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۖ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجٌ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ

અપને રબકી કિન કિન ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૫૧) ઈન દોનોંમેં હર મેવાકે દો જોડે હેં (૫૨) તો તુમ દોનોં અપને રબકી

رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۖ مُتَكَيِّينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَاطٍ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

કિન કિન ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૫૩) તકિયા લગાએ એસે ફશોં પર જિનકે અસ્તર દબીઝ રેશમી કપડેકે, ઔર દોનોં બાગકે

الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۖ فِيهِنَّ قُصْرٌ

ફલ કરીબ ઝુકે (૫૪) તો તુમ દોનોં અપને રબકી કિન કિન ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૫૫) ઉસમેં હેં અપને શોહર તક આંખ

الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئْنُوا ۖ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٍ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

રખનેવાલિયાં, કિ નહીં હાથ લગાયા ઉન્હેં કિસી ઈન્સાનને ઉનસે પહલે, ઔર ન જિન્નાતને (૫૬) તો તુમ દોનોં અપને રબકી કિન કિન

تُكَذِّبِينَ ۖ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ

ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૫૭) ગોયા વોહ યાકૂત ઔર મૂંગા હેં (૫૮) તો તુમ દોનોં અપને રબકી કિન કિન ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૫૯)

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۖ

ક્યા હે એહસાનકા બદલા ? બજૂઝ એહસાનકે (૬૦) તો તુમ દોનોં અપને રબકી કિન કિન ને'મતોંકો ઝુટલાઓગે ? (૬૧)

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَيْنِ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۴۳﴾ مَدَّ هَامَانٌ ۖ

اور ۛنہے ۛوڈ کر ۛو اور ۛاگ ۛے (۴۲) تو ۛم ۛوئوں ۛپنے رۛکی کین کین نے'مئوںکو ۛوٹۛاۛوگے؟ (۴ۛ) گۛری سۛۛۛی سے سیۛاۛی مائرل (۴ۛ)

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۴۵﴾ فَيَرْسَا عَيْنَيْنِ نَضَّاجَتَيْنِ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ

تو ۛم ۛوئوں ۛپنے رۛکی کین کین نے'مئوںکو ۛوٹۛاۛوگے؟ (۴ۛ) ۛسमें ۛو ۛश में ۛے ۛश मारते ۛूअे (۴۴) तो ۛम ۛوئों ۛपने रज़

رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۴۶﴾ فَيَرْسَا قَاكِرَهُ ۖ وَتُخَلَّ وَرُصَانٌ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

کی کین کین نے'مئوںکو ۛوٹۛاۛوگے؟ (۴ۛ) ۛن ۛوئوںमें ۛے मेवा, और ज़जूर, और अनार (ॴॴ) तो ज़म ज़وئों ज़पने रज़की किन किन

تُكَذِّبِينَ ﴿۴۹﴾ فَيَهِنَّ خِيَرَتُ حِسَانٍ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۵۱﴾

نے'مئوںکو ۛوٹۛاۛوگے؟ (۴۴) ۛنमें ۛے और ते नेक ज़रवत ज़ुज़ सूत (ज़ज़) तो ज़म ज़وئों ज़पने रज़की किन किन نے'मئوںको ۛوٹۛाۛوگے؟ (ज़ज़)

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۵۲﴾ لَمْ

गौरी गौरी, पदमिनीन ज़ेमोंमें (ज़ॲ) तो ज़म ज़وئों ज़पने रज़की किन किन نے'मئोंको ۛوٹۛाۛوگے? (ज़ज़) नही ज़ाथ

يَطْمَثْنَنَّ إِنْ سَأَلْتَهُمْ وَلَا جَأَانٌ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۵۴﴾

लगाया ۛनہے किसी ज़नसानने ۛनसे पडले और न जिन्नातने (ज़ज़) तो ज़म ज़وئों ज़पने रज़की किन किन نے'मئोंको ۛوٹۛाۛوगے? (ज़ज़)

مُتَكِبِينَ عَلَى رُفْرِ خُضِرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

तकिया लगाअे ज़रे ज़रे बिस्तर, और नकीस व नादिर इर्श पर (ज़ॴ) तो ज़म ज़وئों ज़पने रज़की किन किन

تُكَذِّبِينَ ﴿۵۵﴾ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿۵۸﴾

نے'मئोंको ۛوٹۛाۛوगے? (ज़ज़) ज़डी ज़रकतवाला ज़े नाम तुम्हारे रज़का, ज़लालवाला ज़जूततवाला (ज़ॴ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سूरअे वाकिआ मकिथ्या

नामसे अल्लाहके ज़डी महर्ज़ान ज़शनेवाला

आयात ॴॴ रुकूअ ज़

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۖ لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ۖ خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ﴿۶۰﴾

जिस वकत वाकअ ज़ेगई वाकअ ज़ेनेवाली साअत (ज़) नरज़ी ज़रे वाकअ ज़ेनेको ज़ोटावनेवाली ज़रनी.. (ॲ).. सरकशोंको परत करनेवाली परतोंको ज़ुलनद करनेवाली (ज़)

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ۖ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۖ فَكَانَتْ هَبَاءً

जिस वकत कि ज़िलाई गई जमीन थर थर (ज़) और रेजा रेजा कर दिअे गअे पज़ाड यूर यूर (ज़) तो ज़ो गअे रौजनवाली धूष

مُغْبَا ۖ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثًا ۖ فَأَصْحَابُ الْيَمِينِ هُمْ مَا أَصْحَابُ

के गुज़ार परेशान (ॴ) और ज़ो निकले तुम लोज़ तीन किस्मके (ज़) तो दाज़िने ज़ाथ वाले.. कया केज़ना ज़े दाज़िने ज़ाथ

الْيَمِينَةِ ۖ وَأَصْحَابُ الشَّعْمَةِ ۚ مَا أَصْحَابُ الشَّعْمَةِ ۖ وَالسَّابِقُونَ

वालोंका (८) और भाएँ छाथवाले. कैसी शामत है भाएँ छाथवालोंकी (८) और सबकत ले जानेवाले

السَّابِقُونَ ۖ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۖ فِي جَذِثِ النَّعِيمِ ۖ تِلْكَ مِنْ

तो आगे बढ़ जानेवाले हैं (१०) वोही अल्लाहके नज़दीकी हैं (११) राहतके भागोंमें (१२) अंक जथ्था

الْأُولَىٰ ۖ وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ۖ عَلَىٰ سُرٍّ مَّوْضُونَةٍ ۖ مُّتَكِينِينَ

अगलोंसे (१३) और कुछ पिछलोंसे (१४) जडाव तप्तों पर (१५) तकिया लगाये

عَلَيْهَا مُتَقَبِّلِينَ ۖ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ۖ بِأَكْوَابٍ

आमने सामने बैठे (१६) दौरे यलाअंगे उन पर हमेशा रहनेवाले लडके (१७) झूठों

وَأَبَارِقُ ۚ وَكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ۚ لَا يَصُدَّ عَنْهَا وَلَا

और आक़ताओं.. और बेडती दुर्ल शराबसे भरे ज़ामका (१८) न दहरे सर दिये ज़ाअंगे उससे, और न बेडोश

يُنْزِفُونَ ۚ وَقَاكِهِ ۖ مَبَايِكُ خَيْرُونَ ۖ وَحَمِيمٌ طَيْرٌ مَّيَّاسٌ تَهْوُونَ ۖ

किये ज़ाअंगे (१८) और मेवा जिसे पसन्द करें (२०) और परिन्दका गोशत जिसे खाई (२१)

وَحُورٌ عِينٌ ۚ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۚ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۖ

और बडी बडी आंभवाली गोरियां (२२) जैसे मडकूज़ पोशीदा मोतीकी मिघाल (२३) धवाब उसका, जो अमल करते थे (२४)

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ۚ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ۖ وَأَصْحَابُ

न सुनेंगे उसमें कोई शोर और न बेजा बात (२५) मगर यह बोली, कि “सलाम सलाम” (२६) और दाहिने छाथ

الْيَمِينِ ۚ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۖ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۖ وَطَلِّ مَّنْصُودٍ ۖ

वाले.. क्या केडना दाहिने छाथवालोंका (२७) कांटोंसे साफ़ बेरियोंमें (२८) और केलेके भवदमें (२८)

وَطَلٌّ مَّنْذُودٍ ۖ وَمَاءٌ مَّسْكُوبٌ ۖ وَقَاكِهِ ۖ كَثِيرَةٌ ۖ لَا تَقْطُوعَةٌ

और लम्बे लम्बे दवाभी सायामें (३०) और यलते ही रहनेवाले पानीमें (३१) और बकधरत मेवेमें (३२) जो कल्मी न भत्त लों,

وَلَا مَنُوعَةٌ ۖ وَفُرُشٌ مَّرْفُوعَةٌ ۖ إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنِشَاءً ۖ فَجَعَلْنَهُنَّ

और न रुकावटकी ज़ाअे (३३) और ठिये ठिये बिस्तरोंमें (३४) बेशक हमने बनाया ठन धूरोंको भुब (३५) फिर कर दिया उन्हें

أَجْكَارًا ۖ عَرَبًا أَتْرَابًا ۖ لَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۖ تِلْكَ مِنَ الْآُولَىٰ ۖ وَ

क़वारियां (३६) यहीतियां हम उम्र (३७) दाहिने छाथवालोंके लिये (३८) अंक जथ्था अगलोंसे हैं (३८) और

ثُمَّ مَنَ الْأَخْرَيْنَ ۖ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ هُمَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۖ فِي

એક જથ્થા પિછલોંસે (૪૦) ઓર બાએ હાથવાલે.. કેસી શામત હે બાએ હાથવાલોંકી (૪૧) જલતી

سُومِرٌ وَحَمِيمٌ ۖ وَظِلٌّ مِّنْ يَّحْمُومٍ ۖ لَا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا

લૂ ઓર ખોલતે પાનીમેં (૪૨) ઓર કાલે ધૂએકે સાયામેં (૪૩) ન ઠંડી, ન બાઈઝઝત (૪૪) બેશક યહ લોગ થે

قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ۖ وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى الْخَنِثِ الْعَظِيمِ ۖ

ઉસકે પહલે આસુદા હાલ (૪૫) ઓર ઇસ્સાર કરતે રહે બડે જુમ પર (૪૬)

وَكَانُوا يَقُولُونَ ۖ أَيُّدَا مِثْنَا وَكُنَّا ثَرَابًا وَعِظَامًا ۖ إِنَّا لَسَبْعُونَ نَفْسًا

ઓર કહા કરતે થે.. કિ કયા જબ મર ગએ ઓર હો ગએ ખાક ઓર હડિયાં, તો કયા હમ ઉઠાએ જાએંગે ? (૪૭)

أَوَابًا وَكُنَّا الْأَوَّلِينَ ۖ قُلْ إِنِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لَجَمْعٌ مِّنْ

ઓર હમારે અગલે બાપદાદે (૪૮) કેહદો કે બેશક અગલે ઓર પિછલે (૪૯) યકીનન ઇકઠ્ઠે કિયે જાએંગે

إِلَىٰ مِيقَاتٍ يَوْمَ مَعْلُومٍ ۖ ثُمَّ إِنَّكُمْ إِيَّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ۖ

જાનેબૂઝે દિનકી મીઆદ પર (૫૦) ફિર બિલાશબહ તુમ લોગ એ બેરાહો ઝુટલાનેવાલો ! (૫૧)

لَا كُلُّونَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُفُورٍ ۖ فَمَا لَكُمْ مِنْهَا الْبُطُونُ ۖ

યકીનન ખાનેવાલે હો થૂહડકે દરખ્તસે (૫૨) તો ભરનેવાલે હો ઉસીસે અપને પેટ (૫૩)

فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ۖ فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ ۖ هَذَا

ફિર પીનેવાલે હો ઉસ પર ખોલતા પાની (૫૪) તો પીનેવાલે હો પ્યાસે ઊંટકી તરહ (૫૫) યહ હે ઉન

نَزَّلَهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ۖ نَحْنُ خَلَقْنَكُمْ فَلَوْلَا تَصَدَّقُونَ ۖ أَفَرَأَيْتُمْ

કી મેહમાની, જાકે દિન (૫૬) હમને પેદા ફરમાયા તુમહેં, તો તુમ ક્યું નહીં તસ્દીક કરતે (૫૭) તો ઝરા બતાઓ કિ

مَا تَسْنُونَ ۖ أَنْتُمْ مَخْلُقُونَ ۖ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ۖ نَحْنُ قَدَرْنَا

જો મની રહમમેં પહોંચાતે હો (૫૮) કયા તુમ લોગ ઉસે પેદા કરતે હો, યા હમ પેદા ફરમાનેવાલે હેં (૫૯) હમને કરાર દે દિયા

بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِسَبُّوقِينَ ۖ عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ

તુમમેં મરનેકો, ઓર નહીં હેં હમ પિછડે (૬૦) ઇસ પર કિ બદલ દેં તુમ જેસે,

وَنُنَشِّئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ۖ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ

ઓર બના દેં તુમહેં એસી સૂરતમેં, જિનકો તુમ જાનતે હી નહીં (૬૧) ઓર બેશક જાન ચુકે હો તુમ પહલી ઉઠાનકો,

فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۴۳﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿۴۴﴾ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهَا أَمْ

तो क्यूं नहीं सोचते (६२) जरा बताओ तो जो बोया करते हो (६३) क्या तुम ખેતી बनाते हो ? या હમ

نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿۴۵﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿۴۶﴾

બનાવવાલે હૈં (૬૪) અગર હમ ચાહ્તે તો યકીનન કર દેં ઉસે રૌંદી હૂઈ, તો રહ જાઓ બાતેં બનાતે (૬૫)

إِنَّا لَنَعْرَمُونَ ﴿۴۷﴾ بَلْ نَحْنُ حَرْوَمُونَ ﴿۴۸﴾ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي

કિ બેશક હમ તો તાવાનમેં પડ ગએ (૬૬) બલકિ હમ તો મહરૂમ હી રહ ગએ (૬૭) તો જરા યહ તો બતાઓ કિ જો પાની

تَسْرُونَ ﴿۴۹﴾ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿۵۰﴾

તુમ લોગ પીતે હો (૬૮) ક્યા તુમ લોગોંને બરસાયા હૈં ઉસે બાદલસે, યા હમ બરસાવવાલે હૈં (૬૯)

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿۵۱﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي

અગર હમ ચાહ્તે તો કર દેં ઉસે તલ્ખ, તો ક્યૂં નહીં શુક અદા કરતે હો (૭૦) જરા યહ તો બતાઓ કિ જિસ આગકો તુમ

تُورُونَ ﴿۵۲﴾ أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ﴿۵۳﴾ نَحْنُ

જલાતે હો (૭૧) ક્યા તુમ લોગોંને બનાયા ઉસકે દરખ્તકો, યા હમ હી બનાવવાલે હૈં (૭૨) હમને બનાયા

جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ﴿۵۴﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿۵۵﴾

ઉસકો યાદગાર, ઔર કાર આમદ, મુસાફિરોંકે લિયે (૭૩) તો પાકી બોલો અપને અઝમતવાલે રબકે નામકી (૭૪)

فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ﴿۵۶﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٍ ﴿۵۷﴾

નહીં ક્યામેં કસમ યાદ કરતા હૂંચમકતોકે ઉતરનેકી જગહકી ? (૭૫) ઔર બિલાશુબહ યકીનન યહ કસમ અગર જાનોતો બડી હૈં (૭૬) કિ બિલાશુબહ

لَقُرْآنٍ كَرِيمٍ ﴿۵۸﴾ فِي كِتَابٍ مُّكْتُوبٍ ﴿۵۹﴾ لَا يَسْأَلُ إِلَّا السُّطَّهَرُونَ ﴿۶۰﴾

યહ યકીનન કુરઆન શરીફ હૈં (૭૭) મહફૂઝ નવિશતેમેં (૭૮) “ન છૂએં ઉસકો, મગર બિલ્કુલ પાક” (૭૯)

تَنْزِيلٍ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۱﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿۶۲﴾

ઉતારના હુવા રબ્બુલ આલમીનકી તરફસે (૮૦) તો ક્યા ઉસ બાતસે તુમ લોગ સુસ્તી બરતનેવાલે હો (૮૧)

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿۶۳﴾ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُقُوفُ

ઔર બનાતે હો અપની રોઝી, કિ તુમ ઝુટલાતે રહતે હો (૮૨) ફિર ક્યૂં ન હો કિ રૂહ ગલે તક કિસીકે પહોંચે (૮૩)

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿۶۴﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا

ઔર તુમ લોગ ઉસ વક્ત દેખા કરતે હો (૮૪) ઔર હમ તુમસે ઝ્યાદા કરીબ હૈં ઉસકે, લેકિન તુમ નહીં

تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ

દેખતે (૮૫) તો ક્યૂં નહીં હોતા, અગર હો તુમ લોગ પૂછગણ ન કિયે જાનેવાલે (૮૬) કિ લૌટા લાઓ ઈસ રૂઢકો અગર

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَ

સચ્ચે હો (૮૭) ફિર અગર વોહ મરનેવાલા અલ્લાહકે નજદીકોસે હે (૮૮) તો રાહત હે ઓર

رِيحَانٌ ۚ وَجَتْ نَعِيمٌ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾

ફૂલ હે.. ઓર રાહતકા બાગ હે (૮૯) ઓર અગર દાહિને હાથ વાલોસે હે (૯૦)

فَسَلَّمَ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ

તો અપના સલામ લો દાહિને હાથવાલોસે (૯૧) ઓર અગર હે

الْمُكَذِّبِينَ الصَّالِينَ ﴿٩٢﴾ فَتُزَلُّ مِنْ حَيْمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةٌ جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾

સુટલાનેવાલો બેરાહોસે (૯૨) તો મહમાની હે ખોલતે પાનીસે (૯૩) ઓર ઝોક દેના હે જહન્નમમેં (૯૪)

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

બેશક યહી યકીનન, ઠીક યકીનકી બાત હે (૯૫) તો પાકી બોલો અપને અઝમતવાલે રબકે નામકી (૯૬)

سُبْحَانَ الْحَدِيدِ ﴿٩٧﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٩٨﴾

સૂરએ હદીદ મદનિયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૨૮ રુકૂઅ ૪

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩٩﴾

પાકી બોલી અલ્લાહકી સબને, જો કુછ આસ્માનોં ઓર ઝમીનમેં હે. ઓર વોહી ઝબરદસ્ત હિકમતવાલા હે (૧) ઉસી

مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يَحْيَى وَيُمِيتُ ۖ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

કી શાહી હે આસ્માનોં ઓર ઝમીનકી. જિલાતા હે ઓર મારતા હે. ઓર વોહ હર ચાહે પર કુદરતવાલા હે

قَدِيرٌ ﴿١٠٠﴾ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ

(૨) વોહી અવ્વલ હે ઓર આબિર હે, ઓર ઝાહિર હે ઓર બાતિન હે. ઓર વોહ હર એકકા

شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ

જાનનેવાલા હે (૩) વોહી હે જિસને પૈદા ફરમાયા આસ્માનોં ઓર ઝમીનકો છ

أَيَّامٍ ثَمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ۖ يَعْلَمُ مَا يَلْبِغُ فِي الْأَرْضِ وَمَا

દિનમેં, ફિર મુતવજજેહ હુવા અર્શ પર. વોહ જાનતા હે જો કુછ દાખિલ હો ઝમીનમેં, ઓર જો

يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ

कुछ निकले उससे, और जो कुछ नाज़िल हो आस्मानसे, और जो कुछ चढ़े उसमें. और वोह तुम लोगोंके

أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ١٤ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَ

साथ है जहां रहो. और अल्लाह जो कुछ तुम करो निगरां है (४) उसीकी शाही है आस्मानों और

الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ١٥ يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَ

जमीनकी. और अल्लाह हीकी तरफ़ लौटाये जायेंगे सारे काम (५) समो देता है रातको दिनमें, और

يُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ١٦ اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ

समो देता है दिनको रातमें. और वोह जाननेवाला है सीनोंकी बातको (६) मान जाओ अल्लाह

وَرَسُوْلَهُ وَالْفَقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُّتَخَلِّفِيْنَ فِيْهِ ١٧ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

और उसके रसूलकी, और भर्ष करो उस मालसे, कि कर दिया तुम्हें जिसमें जानशीन. तो जो लोग ईमान लाये तुममें

مِنْكُمْ وَالْفَقُوْا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيْرٌ ١٨ وَمَالَكُمْ لَا تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ١٩

से, और भर्ष भेरात किया, उन्हींके लिये बड़ा धवाब है (७) और क्या है तुम्हें कि न मानो अल्लाहको.

الرَّسُوْلُ يَدْعُوْكُمْ لِتُؤْمِنُوْا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ اَخَذَ مِيْثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

हालांकि रसूल बुलाये तुम्हें ताकि मान जाओ अपने रबको. और बेशक वोह भी ले चुका है तुम्हारे मजबूत अहदको अगर

مُؤْمِنِيْنَ ٢٠ هُوَ الَّذِيْ يُنَزِّلُ عَلٰى عَبْدِهٖ اٰیٰتٍ بَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ

ईमानवाले हो (८) वोही है जो उतारता है अपने बन्दे पर शौशन आयतें, ताकि निकाल

مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ٢١ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرْءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ٢٢ وَمَالَكُمْ

है तुम्हें अंधेरियोंसे उजालेकी तरफ़. और बेशक अल्लाह तुम पर यकीनन महरबान रहमवाला है (९) और क्या है

اَلَّا تَتَنَفَّقُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيْرٰثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ٢٣

तुम्हें कि न भर्ष करो अल्लाहकी राहमें, और अल्लाह हीकी है विराधत आस्मानों और जमीनकी.

لَا يَسْتَوِيْ مِنْكُمْ مَّنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ اَوْلِيَاكَ

नहीं बराबर है तुममेंसे वोह, जिसने भर्ष भेरात किया इन्हे मक्कासे पहले, और जिहाद किया. वोह लोग बहुत

اَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِيْنَ اَنْفَقُوْا مِنْۢ بَعْدُ وَقَتْلُوا ٢٤ وَكُلًّا

बड़े हैं दरजेमें, इन लोगोंसे जिन्होंने भर्ष भेरात किया बादमें, और जिहाद किया. और हर अेकसे

ج ١٢

وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ مَنْ ذَا الَّذِي

વા'દા ફરમાયા અલ્લાહને અરજી ઘરકા. ઓર અલ્લાહ હર ચીજસે જો કરતે હો બાખબર હે (૧૦) કોન હે જો

يُقْرِضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضِعُّهُ لَهُ ۚ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝ يَوْمَ تَكْرَىٰ

દે અલ્લાહકો કર્જે હસના, કિ દૂના ફરમા દે ઉસકે લિયે ઉસકો, ઓર ઉસીકે લિયે બાઈજૂત પવાબ હે (૧૧) જિસ દિન તુમ દેખો

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ

ગે ઈમાનવાલે મદો ઓર ઓરતોંકો, કિ દોડ રહા હે ઉનકા નૂર, ઉનકે સામને, ઓર દાહિને,

بُشْرِكُمْ الْيَوْمَ جَلَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ

ખુશખબરી હો તુમ્હેં આજકે દિન, વોહ બાગ હેં બેહતી હેં જિનકે નીચે નહરેં, હમેશા રહનેવાલે ઉસમેં.

ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ

યહી બડી કામિયાબી હે (૧૨) જિસ દિન કહેંગે મુનાફિક મદ ઓર ઓરતેં,

لِلَّذِينَ آمَنُوا أَتُّرَكُّوْنَ أَتَقْتَسِمُ مِنْ ثَوْرِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ

ઉન્હેં જો ઈમાન લા ચુકે થે કિ હમ પર ભી નિગાહ કર લો, કિ હમ ભી લેવેં તુમ્હારી રૌશનીસે કુછ. જવાબ દિયા ગયા કિ વાપસ જાઓ અપને

فَاتَّبِعُوا تَوْرًا ۖ فَضَرْبَ بَيْنِهِمْ سُورٌ لَّهُ بَابٌ بَاطِنٌ فِيهِ الرَّحْمَةُ

પીછે, તો વહાં તલાશ કરો રૌશનીકો. ફિર બડી કર દી ગઈ ફરીકેનકે દરમિયાન એક દીવાર. જિસકા એક દરવાજા હે, કિ ઉસકે અંદર

وَزَآطِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ۝ يُنَادُوا وَهُمْ أَلَمْ يَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا

રહમત હે, ઓર ઉસકે બાહરકી સમત અજાબ હે (૧૩) વોહ પુકારેંગે ઉન્હેં કિ કયા હમ ન થે તુમ્હારે સાથ, ઉન્હેંને જવાબ દિયા

بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمُ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ

કિ થે કયૂં નહીં, લેકિન તુમને ખુદ ફિત્તેમેં ડાલ દિયા અપને હીકો, ઓર તાકમેં લગે રહતે થે, ઓર શક કિયા કરતે થે, ઓર ધોકા દિયા થા તુમકો

الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ ۚ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۝ قَالِیَوْمَ لَا

તુમ્હારી જૂટી ઉમ્મીદોને, યહાં તક કિ આ પહોંચ્યા અલ્લાહકા હુકમ, ઓર ફરેબ દે રખા થા તુમ્હેં અલ્લાહકે સાથ ઈસ બડે દગાબાજ શૈતાનને (૧૪)

يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ ۚ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ مَأْوِيَّتُكُمُ النَّارُ

અબ આજકે દિન ન લિયા જાએગા તુમસે કોઈ માલી મુઆવજા, ઓર ન ઉનસે જો ખુલે કાફિર થે. તુમ્હારા ઠિકાના આગ હે.

هِيَ مَوْلَاكُمْ ۚ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ

વોહ આગ હી તુમ્હારી સાથી હે. ઓર કયા બુરા ફિરનેકા ઠિકાના હે (૧૫) કયા વોહ વક્ત નહીં આયા ઉનકે લિયે જો ઈમાન લા ચુકે, કિ

تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا

ગુસ્સામાં ઉતરે અને ધર્મના આજ્ઞાઓને ધ્યાનમાં લે, અને જો કુછ નાજીલ હોવા હક ઉસકે લિયે. ઓર ન હોં ઉનકી

كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ

તરહ કિ જો દિયે ગએ કિતાબ પહલે, તો દરાઝ હૂઈ ઉન પર મુદત, તો સખ્ત હો ગએ

قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿١٧﴾ اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي

ઉનકે દિલ. ઓર ઉનકે બોહતેરે નાફરમાન હેં (૧૬) જાન રખો કિ બિલાશુબહ અલ્લાહ, જિંદા

الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٨﴾

ફરમાતા હેં ઝમીનકો ઉસકે મરનેકે બા'દ. બેશક બયાન ફરમા દિયા હમને તુમહારે લિયે નિશાનિયોંકો, કિ અકલસે કામલો (૧૭)

إِنَّ الْمَصْدِقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا

બેશક સદકા દેનેવાલે મર્દ ઓર ઓરતેં, ઓર જિન્હોંને કર્ઝ દિયા અલ્લાહકો કર્ઝે હસના,

يُضَعْفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ

હુના કિયા જાએગા ઉનકે લિયે, ઓર ઉન્હીકે લિયે બાઈઝુઝત ધવાબ હેં (૧૮) ઓર જો માન ગએ અલ્લાહ ઓર ઉસકે રસૂલોંકો,

أُولَئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ ۖ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ

વોહી હેં સિદીક. ઓર શહીદ અપને રબકે નઝદીક. ઉન્હીકે લિયે ઉનકા ધવાબ હેં,

وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٢٠﴾

ઓર ઉનકા નૂર હેં. ઓર જિન્હોંને ઈન્કાર કર દિયા ઓર ઝુટલાયા હમારી આયતોંકો, વોહ જહન્નમવાલે હેં (૧૯)

اَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَ

જાન રખો કિ દુન્યાવી જિન્દગી, બસ ખેલફૂદ હે, ઓર સિંગાર હે, ઓર બાહમ ઈતરાના હે, ઓર

تَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ آتَجَبَ الْكُفَّارَ

બઢનેકી હવસ હે માલ વ ઓલાદમં. જેસે અબ્રકી મિધાલ, કિ અચ્છા લગા કાશતકારોંકો

نَبَاتٍ ثُمَّ يَهَيِّجُ فَتْرَةً مُصَفَّرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي

ઉસકા ઉગના, ફિર સૂખ જાતી હે, તો દેખોગે ઉસે ઝદ. ફિર હો જાતી હે રોંદી યૂર યૂર. ઓર

الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۚ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ ۖ وَ

આખિરતમં સખ્ત અઝાબ હે. ઓર અલ્લાહકી તરફસે મગ્ફિરત હે ઓર રઝામન્દી હે. ઓર

مَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ الْعُرُورُ ٢٠ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن

નહીં હે દુન્યાવી ઝિન્દગી મગર ધોકેકી પૂજી (૨૦) બઢ ચલો અપને રબકી મગ્ફિરત

رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ

ઔર જન્નતકી તરફ, જિસકી ચોડાઈ હે જેસે આસ્માન વ ઝમીનકી ચોડાઈ. મુહય્યાકી ગઈ હે

آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ

ઉનકે લિયે જો માન ચુકે અલ્લાહ ઔર ઉસકે રસૂલોંકો. યહ અલ્લાહકા ફઝલ હે, દે ઉસે જિસે ચાહે. ઔર અલ્લાહ

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۚ ۞ مَا أَصَابَ مَن مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ

બડે ફઝલવાલા હે (૨૧) નહીં પહોંચી કોઈ મુસીબત ઝમીનમેં,

وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلُ أَن تُبْرَاهَا إِنَّ ذَٰلِكَ

ઔર ન ખુદ તુમ લોગોંમેં, મગર યહ કિ વોહ એક નવિશ્તેમેં હે, કબલ ઈસકે કિ હમ પૈદા કરેં ઉસે. બેશક યહ

عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۚ لَّكِيْلًا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا

અલ્લાહકો આસાન હે (૨૨) તાકિ ગમગીન ન હો ઈસ પર, જો જાતા રહા તુમસે, ઔર ન મચલો, ઈસ પર જો

آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۚ ۞ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ

દે દિયા તુમકો. ઔર અલ્લાહ નહીં પસન્દ ફરમાતા કિસી ઇતરે બડાઈ હાંકનેવાલેકો (૨૩) જો ખુદ કન્જૂસી કરેં, ઔર મશ્વરા દેં

النَّاسَ بِالْخُلُ ۖ وَمَن يَتَوَكَّلْ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۚ ۞

લોગોંકો કન્જૂસીકા. ઔર જો રૂગદાની કરે, તો બિલાશુબહ અલ્લાહ હી બેનિયાઝ હમ્દવાલા હે (૨૪)

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ

બેશક ભેજા હમને અપને રસૂલોંકો શૈશન દલીલોંકે સાથ, ઔર ઉતારા ઉનકે સાથ કિતાબ ઔર ઇન્સાફકા તરાઝુ,

لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۚ وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ

તાકિ કાઈમ હો જાએ લોગ ઇન્સાફ પર. ઔર ઉતારા હમને લોહા, જિસમેં સખ્ત હરજ ભી હે,

وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ ۚ

ઔર ફાઈદે ભી હે લોગોંકો, ઔર તાકિ ઇલ્મ કરાદે અલ્લાહ, કિ કોન મદદ કરતા હે ઉસકે લિયે ઉસકે રસૂલોંકી બેદેખે.

إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۚ ۞ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا

બેશક અલ્લાહ કુલ્લતવાલા ઝબરદસ્ત હે (૨૫) ઔર બેશક ભેજા હમને નૂહ વ ઇબ્રાહીમકો, ઔર કર દિયા હમને

فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ وَالكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَبٍ ۖ وَكَثِيرٌ

ઇન દોનોંકી નસ્લમેં નુબુવત ઓર કિતાબકો, તો ઉનકે કુછ રાહ પાએ હૂએ હેં. ઓર બોહતેરે ઉનકે

مِنْهُمْ فَسْقُونَ ۝ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا

નાફરમાન હેં (૨૬) ફિર પીછે લગા દિયા હમને ઉન્હીંકી રાહોં પર અપને ઓર રસૂલ, ઓર ઉનકે પીછે ભેજા

بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ ۖ وَجَعَلْنَا فِي

ઈસા ઈમને મરયમકો, ઓર દી ઉન્હેં ઈન્જીલ... ઓર કર દિયા હમને ઉનકે

قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَافِقَةً ۖ وَرَحْمَةً ۖ وَرَهْبَانِيَّةً

દિલોંમેં, જિન્હોંને તાબેઅદારીકી ઉનકી, મહરબાની ઓર રહમત. ઓર રાહિબ બનના,

ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَا عَلَيْهَا إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ

યહ ઉન્હોંને ખુદ બિદઅત નિકાલી થી, હમને નહીં લિખા થા ઉન પર, મગર અલ્લાહકી ખુશનૂદી ચાહનેકી નિયતસે, ફિર

فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا ۖ فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ

નહીં નિબાહ સકે ઉસે, જો નિબાહકા હક હે. તો દિયા હમને ઉન્હેં જો માન ચુકે થે ઉનમેંસે, ઉનકા ધવાબ.

وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسْقُونَ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

ઓર બોહતેરે ઉનકે નાફરમાન થે (૨૮) એ ઈમાનવાલો ! ડરો અલ્લાહકો

وَامْنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ

ઓર માન હી જાઓ ઉસકે રસૂલકો, દેગા તુમ્હેં દો હિસ્સે અપની રહમતસે, ઓર કર દેગા તુમ્હારે

نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

લિયે એક નૂર, ચલોગે જિસમેં, ઓર બખ્શ દેગા તુમ્હેં. ઓર અલ્લાહ ગફૂર રહીમ હે (૨૮)

لَّعَلَّكُمْ يَعْلَمُوا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا يُقْبِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ

તાકિ ન રહ જાએ અહલે કિતાબ બેખબર ઉસસે, કિ વોહ નહીં કુદરત રખતે કુછ ભી

فَضْلِ اللَّهِ وَآتَ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۖ

અલ્લાહકે ફઝલ પર, ઓર બેશક ફઝલ અલ્લાહકે હાથમેં હે, દે ઉસે જિસે ચાહે.

وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝

ઓર અલ્લાહ બડે ફઝલવાલા હે (૨૯)